

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven w dniu 16 listopada 2009 r. — 1. IMC Securities BV, 2. Stichting Autoriteit Financiële Markten

(Sprawa C-445/09)

(2010/C 24/53)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 1) IMC Securities BV
2) Stichting Autoriteit Financiële Markten

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 pkt 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że spowodowanie zmian ceny w ramach czasowych takich, jak w niniejszym przypadku, przez całokształt działań związanych z instrumentem finansowym, tzn. transakcji oraz zleceń zakupu i sprzedaży [...], oznacza, że cena takiego instrumentu jest „utrzymywana” na nienormalnym lub sztucznym poziomie [...]

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 17 listopada 2009 r. — Koninklijke Philips Electronics NV przeciwko Lucheng Meijing Industrial Company Ltd i in.

(Sprawa C-446/09)

(2010/C 24/54)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Koninklijke Philips Electronics NV

Strona pozwana: Lucheng Meijing Industrial Company Ltd i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 3295/94⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1994 r. (zwanego „dawnym rozporządzeniem celnym”) ustanawia ujednoliczoną zasadę prawa wspólnotowego, która obowiązuje sąd państwa członkowskiego, do którego, zgodnie z art. 7 dawnego rozporządzenia celnego, zwraca się właściciel prawa autorskiego, w taki sposób, iż sąd ten nie może uwzględnić w swym wyroku tego, że towary zostały poddane procedurze odprawy czasowej lub też ich tranzytowego statusu i powinien zastosować fikcję polegającą na tym, że towary te zostały wyprodukowane w danym państwie członkowskim, rozstrzygając następnie, stosując przepisy tego państwa członkowskiego, czy towary te naruszają mające zastosowanie prawo własności intelektualnej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające środki uniemożliwiające dopuszczanie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich (Dz.U. L 341, s. 8)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 18 listopada 2009 r. — Reinhard Prigge, Michael Fromm, Volker Lambach przeciwko Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-447/09)

(2010/C 24/55)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reinhard Prigge, Michael Fromm, Volker Lambach

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 1 lub art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe [wprowadzenia w życie]

równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ lub ogólną zasadę prawa wspólnotowego dotyczącą zakazu dyskryminacji ze względu na wiek należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego, które uznają zawarte w układach zbiorowych uregulowanie granicy wieku dla pilotów, wynikające ze względów związanych z zagwarantowaniem bezpieczeństwa lotów?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 15 września 2009 r. w sprawie T-446/07 Royal Appliance International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); uczestnik postępowania: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, wniesione w dniu 18 listopada 2009 r. przez Royal Appliance International GmbH

(Sprawa C-448/09 P)

(2010/C 24/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Royal Appliance International GmbH (przedstawiciele: adwokat K.J. Michaeli i M. Schork)

Uczestnicy postępowania:

- Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)
- BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 15 września 2009 r. w sprawie T 446/07;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. w sprawie R 572/2006 4;
- nakazanie stronie pozwanej i interwenientowi pokrycia kosztów własnych i kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszy środek zaskarżenia został wniesiony przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji, na mocy którego utrzymano w mocy decyzję Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. W przekonaniu Sądu i Izby Odwoławczej w przypadku przywołanego w sprzeciwie niemieckiego znaku towarowego „sensixx” i znaku towarowego „Centrixx” zgłoszonego dla towaru „odkurzacz” występuje prawdopodobieństwo wprowa-

dzenia w błąd. Po wydaniu decyzji przez Izbę Odwoławczą, ale przed rozprawą przed Sądem, znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie, został prawomocnie wykreślony z rejestru dla towaru „odkurzacz”. Sąd oddalił złożony w następstwie tego zdarzenia wniosek o zawieszenie postępowania, a fakt wykreślenia znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, uznał za prawnie nieistotny, ponieważ nie stanowił faktycznych ani prawnych ram sporu rozstrzyganego przed Izbą Odwoławczą. Sąd stwierdził, że okoliczność ta nie powinna zostać uwzględniona.

Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd, nie uwzględniając wykreślenia znaku towarowego, naruszył prawne przesłanki zawieszenia postępowania określone w art. 77 regulaminu. Rozstrzygająca w niniejszym sporze zmiana podstawy faktycznej dotyczy ważności znaku towarowego przywołanego w sprzeciwie, na którą wnosząca odwołania nie ma żadnego wpływu. Zmiana ta powoduje przepadek podstawy sprzeciwu i bezwzględnie powinna być zostać wzięta pod uwagę. Takie rozstrzygnięcie wynika z przysługującego wnoszącej odwołanie podstawowego prawa własności, które obejmuje również zgłoszenie znaku towarowego. W rezultacie odmowy uwzględnienia wcześniejszego orzeczenia Oberlandesgerichts München dotyczącego wykreślenia znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, Sąd zbadał podobieństwo wykazów towarów dwóch znaków towarowych, z których jeden w chwili rozstrzygania był prawie w całości wykreślony z rejestru. W wyniku tego Sąd naruszył art. 45 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ w chwili wydania rozstrzygnięcia nie istniały już prawa osoby trzeciej, zważywszy na to, że wykreślenie znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, było już wtedy jak najbardziej pewne. Sądy wspólnotowe same dopuściły wyjątek od zakazu uwzględniania nowych okoliczności, uznając, że orzeczenia sądów krajowych winny być brane pod uwagę również wtedy, gdy są przywoływane po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem. Powinno mieć to miejsce zwłaszcza wówczas, gdy wnosząca odwołanie nie ma żadnego wpływu na moment wydania decyzji przez Izbę Odwoławczą, który w niniejszym przypadku przypadał na chwilę tuż przed upływem pięcioletniego okresu zwolnienia z obowiązku używania znaku towarowego, jako że wybór tego momentu zależy wyłącznie od uznania izby odwoławczej. Oparta na tak arbitralnej podstawie decyzja w przedmiocie rejestracji znaku towarowego zaprzecza duchowi i celowi wspólnotowego prawa znaków towarowych.

Wnosząca odwołanie podnosi ponadto błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Sąd nie wypełnił w pełni ciężących na nim obowiązków rozpoznania sprawy i uzasadnienia. Nie uwzględnił on istotnych okoliczności dotyczących rozpatrywanych towarów i wywołanej u konsumentów reakcji na nie, a w konsekwencji przyjął błędne kryterium oceny wykazywanego przez nich poziomu uwagi i podobieństwa towarów. Przy rozpatrywaniu podobieństwa znaków towarowych Sąd nie ocenił występujących między nimi podobieństw i różnic w sposób identyczny i zwłaszcza przy analizie podobieństwa prezentacji graficznej oparł swą ocenę na podobieństwach nieistotnych. Sąd nie uwzględnił sposobu wymowy zgłoszonego znaku towarowego przez właściwy tutaj niemieckojęzyczny krąg odbiorców i potwierdził jedynie podnoszoną w skardze sprzeczność oceny brzmieniowego i koncepcyjnego podobieństwa znaków, przyznając podobieństwo zgłoszonego znaku do wyrazu „center”, jednak odrzucając możliwość skojarzenia go z